

Cosmin Leucuța

**BIG
IN JAPAN**

Editura Paralela 45

Colecție coordonată de Diana Iepure

EDITURA PARALELA 45

Director de producție editorială: Ionuț Burcioiu

Redactare: Diana Iepure

Corectură: Rita Chirian

Tehnoredactare: Mihail Vlad

Pregătire de tipar: Marius Badea

Design copertă: Sorina Popescu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

LEUCUȚA, COSMIN

Big in Japan / Cosmin Leucuța. – Pitești : Paralela 45, 2024

ISBN 978-973-47-3545-7

821.135.1

Credit foto: Marian Dobrea

Copyright © Editura Paralela 45, 2024

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate,

iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.

www.edituraparelela45.ro

CAPITOLUL I

Vader

— Ale! Hai, tati, că n-am vreme!

— Nu vreau la baie, mai vreau să mă joc! Hai, te joci cu mine?!

— Nu, gata cu joaca, e târziu, tati. Hai la baie!

Fetița alerga prin casă, ascunzându-se după mobile, pe sub masa din bucătărie, prin dulapurile de haine, iar tatăl ei o căuta mai cu chef, mai fără chef, prefăcându-se plin de energie, deși abia aștepta să se vadă trântit în pat.

— Ale! Măi, pe unde o fi fata asta, jur că nu știu! a strigat el cu emfază, punându-și mâinile în șolduri. Ia să vedem dacă n-o fi în camera ei, că aici în bucătărie, clar nu-i!

De sub masă se auzeau chicoteli. Bărbatul a ieșit din bucătărie și a stins lumina, iar în următoarea secundă fetița a țâșnit de sub masă și l-a urmat pe scări, spre baie.

— Aha, aici mi-erai, iezisorule! a hohotit bărbatul ca un lup din poveste și a apucat copila cu ambele brațe, ridicând-o în aer. Hai, sus la baie!

— Ca Superman, tati, ca Superman! a strigat fetița.

Atunci el a apucat-o cu palmele de trunchi și i-a spus:

— Păi întinde mâinile și picioarele dacă vrei să fii Superman!

A urcat cu ea așa până în baie și acolo a depus-o pe covorul gros din dreptul căzii.

— Tati, da' io nu vreau să fac baie pe cap!

— Tati, *trebuie* să facem baie pe cap. Am amânat și ieri, și alaltăieri.

— Și de ce nu mai putem amâna și azi? a întrebat fetița încrucișându-și mâinile la piept.

— Pentru că nu se mai poate. Weekendul a trecut, mâine e zi de grădiniță, și în plus ți-ai băgat zacuscă în păr mai devreme. Uite aici, plină de zacuscă ești! Trebuie să spălăm căpățâna asta, că-i prea murdară! a râs el și a pupat-o zgomotos pe creștet.

Fetița a început să plângă:

— Da' io nu vreau să spălăm căpățâna! Vreau la mami!

— Aia e, vrei-nu vrei, o spălăm. Hai, să te văd cum te dezbraci până pregătesc eu apa.

— Nu! Dacă vrei să mă speli pe cap, trebuie să mă și dezbraci tot tu! a strigat fetița.

Bărbatul a râs, apoi a început să o dezbrace.

— Hai, mâinile sus să dăm bluza și maioul la o parte. Așa, acum pantalonii și chiloții.

După ce s-a văzut despuiată, fetița a sărit din mâinile lui și s-a cățarat pe marginea căzii.

— Stai că n-am dat jos ciorăpeii! Hei, unde mergi, ticăloaso?

Fetița a râs și a tropăit cu ciorapii prin apa adunată în cadă. Tatăl ei și-a pus mâinile în șold:

— Vrei să faci baie cu ciorapii în picioare?

— Daaa!

— Ei, dacă te face să te simți mai bine, lasă-i în picioare. Hai, apropie-te să verifici apa.

A apucat capul dușului și l-a apropiat, iar fetița a întins degetele.

— E bună? Atunci, hai mai aproape să dăm pe păr. Așa, capul pe spate, închide ochii.

I-a pus o palmă pe frunte, să împiedice șuvoiul să ajungă la ochi și a început să dea cu jetul în părul blond al fetei. Imediat ce a simțit apa, fetița a țipat.

— Păi închide ochii și nu te mișca, măi fată!

— Da' nu-mi place, tati, ce nu înțelegi!? se tânguia Alexandra.

— Păi cum nu-ți place? Când erai mai mică, toată ziua veneai la mine și îmi ziceai: „Hai, tată, să facem baie pe căpățână!”

Pentru o clipă, s-a oprit din plâns și l-a privit:

— Chiar așa făceam?

— *Exact* așa. Toată ziua, toată ziua numa la duș îți stătea capul! a pufnit el în râs și s-a lăsat în genunchi lângă cadă.

— Nu te cred, a murmurat, în timp ce mâinile mari îi masau creștetul cu șampon.

— Ba să crezi! *Exact* așa făceai!

— O s-o-ntreb și pe mami când vine acasă!

— S-o întrebi, că nu te mint.

Brusc, s-a făcut întuneric.

— Ce s-a întâmplat? a strigat fetița.

— Stai să mă duc să iau o lumânare. Stai aici, da? Și, când să iasă din baie, lumina a revenit în bulbii de sticlă de pe tavan.

— Ha!

— Hai să te dau și pe corp cu săpun! Repede, până nu se ia din nou curentul.

— Mi-e frig! a țipat fetița.

— OK, OK, stai să mai dau cu apă pe tine.

— Au, e rece, tatii!

— Băga-mi-aș picioru', stai să se încălzească!

— Mi-e frig!

— Știu, dar ce vrei să fac? Lua-le-ar dracu' de pene de curent!

a bombănit pentru sine.

— Heeeeee, ai zis „dracu'“! a observat fetița.

Bărbatul a oftat:

— Am zis.

— Ai vorbit urât.

— Păi așa suntem noi, adulții, Ale, mai vorbim și urât. Hai să vezi dacă e bună apa.

— E bună!

— OK, stai locului, să te clătesc și am terminat.

I-a pus din nou palma pe frunte, să nu lase șuvoiul de apă cu șampon să-i intre în ochi. Fetița a început să bată din picioare și să țipe.

— Hei! a ridicat el vocea. Stai cuminte să te clătesc?

Fetița l-a lovit cu palma ei mică peste braț și a spus, în timp ce îl privea încruntată:

— Fără „hei“! Să nu mai zici „hei“!

— Atunci stai cuminte, să te clătesc și să ieșim din cadă, bine?

După ce a reușit să o clătească pe cap și pe corp, timp în care ea s-a zvârcolit mai ceva ca un somon în cârlig, i-a pus pe cap prosopul ei albastru cu glugă și a început s-o frece bine pe umeri, pe piept și mai ales pe cap.

— Au, mă tragi de păr!

— Aia e, imediat te scot, mai ai puțină răbdare!

— Câtă răbdare să mai am, că nu mai am niciun pic! a strigat fetița serioasă.

— Păi văd asta, a râs el și a privit-o cu dragoste, apoi a pupat-o zgomotos pe obraz.

— Au, mă înțepi! a strigat fata și i-a împins obrazul neras de câteva zile cu mânuța ei albă. Ce mă tot pupi atâta, hm?

— Păi că mi-i drag de tine!

— De ce ți-i drag de mine?

— Pentru că eu te-am făcut și ești a mea!

— Cum m-ai făcut?

— Cu... păi cu corpul meu.

— Auzi, tati, da' eu o să mor?

Bărbatul a făcut o grimasă, apoi a spus:

— Toată lumea moare.

— Da' și *eu* o să mor?

— Da, tati, și tu.

— Când?

— Păi peste ani și ani.

— Câți ani?

— Nu știu, cât mai mulți. O sută!

Fetița a făcut ochii mari:

— Peste o suuutăă de ani?!

— Mhm. Hai, sus pe scaun, să-ți dau halatul!

Fetița a început să pășească și abia atunci el a observat că încă purta șosetele pline de apă.

— Ah, păi stai să-ți dau jos ciorapii ăia, că umpli totul cu apă pe aici.

Fetița alerga și râdea, cățărându-se pe marginea chiuvetei și lăsând în urmă bălți mici.

— Stai, măi fată, că aluneci și-ți spargi capul! a strigat el, vizibil supărat de transgresiunea fetei.

A apucat-o ferm de un picioruș și i-a smuls ciorapul ud, aruncându-l peste umăr în cadă, apoi a făcut la fel și cu celălalt.

S-a ridicat în picioare, a smuls prosopul de pe umerii fetei, apoi s-a întors spre cuierul de lângă ușă și a luat de acolo halatul ei de baie cu glugă.

— Uite aici, întinde mâinile!

Fetița s-a conformat fără comentarii, urmărindu-l cu privirea. El i-a legat cordonul halatului apoi a băgat în priză cablul uscătorului și l-a pornit, verificând jetul cu palma.

— Bun, și-acuma stai cuminte să te usuc.

În timp ce părul ei era zburlit în toate direcțiile de jetul de aer cald, fetița a întrebat:

— Dar de ce trebuie să mă usuc pe păr?

— Dacă rămâne ud, o să răcești. Încă n-a venit vara.

— Și când vine?

— Peste vreo trei luni, dacă avem noroc.

— De ce dacă avem noroc?

— Că poate se răzgândește.

— Cum să se răzgândească?

— Nu știi, Ale, taci și lasă-mă să te usuc, OK?

— Păi de ce zici că se răzgândește? a insistat ea, și bărbatul a pufnit în râs.

— Măi mîță, tu ai auzit ce a pățit pisica?

— Care picică? a întrebat ea îngrijorată. A pățit ceva Tilică?

— Nu, nu Tilică.

— Atunci cine? Cocuța?

— Nu, măi. Pisicile noastre sunt OK. Dar știi că există pisici pe care le-a omorât curiozitatea?

Fetița a făcut ochii mari și a privit reflexia lui în oglindă:

— Curiozitatea?

— Mhm.

— Ce-i curiozitatea?

— Curiozitatea e atunci când pui prea multe întrebări, a râs bărbatul.

Fetița l-a privit serioasă.

— Și de ce a omorât pisicile?

El a început să râdă.

— Zi-mi, tati, de ce le-a omorât? Nu-i plăceau pisicile sau ce?

— O să-ți spun când o să mai crești.

— Da' zi-mi acum, de ce nu-mi poți zice acum?

— Pentru că nu e momentul. Hai, ești gata cu părul!

Fetița s-a răsucit și a vrut să iasă din baie, dar el i-a apucat spațele halatului și a tras-o înapoi. Fetița a chicotit când s-a simțit luată pe sus ca un sandviș și depusă din nou pe scăunelul de plastic din fața oglinzii.

— Stai așa, hei, unde pleci? Ai terminat pregătirea?

— Hei, fără „hei“! a spus ea ridicând arătătorul spre el.

— Bine, bine, fără „hei“, a râs el. Deschide gura, să curățăm dinții.

Fetița a făcut o grimasă, apoi a deschis gura foarte puțin.

— Mai tare, cum o să văd ce fac acolo, hm?

A deschis gura încă puțin. Bărbatul a râs:

— Mai tare, Ale, nu vezi că nu intră peștișorul?

— Nu vreau peștișor!

El a oftat:

— Da' ce vrei?

— Hai să vedem ce mai este în punguță!

El a apucat punga cu așele dentare în formă de animale și i-a întins-o. Fetița a căutat intens, cu limba ieșită printre buze și s-a oprit asupra unui leu portocaliu.

— Asta, cu asta facem!

— Bine, hai, deschide gura.

După ce i-a curățat dinții cu ață, a luat periuța electrică din locașul ei, a pus pastă și a început să-i perieze dințișorii.

— Deschide mai tare, că nu văd ce fac. Așa, acuma și sus. Gura mare, aaaașa.

Fetița a vrut să fugă în cameră, dar tatăl ei a prins-o din nou de spatele halatului.

— Stai că n-am terminat, nici n-a cântat periuța încă. Treci aici!

După ce periuța a cântat, el i-a spus:

— Hai, scuipă și ești gata.

Fetița s-a prefăcut a scuipa, dar n-a ieșit nimic.

— Ți-am zis să nu mai înghiți pasta.

— Da' de ce nu?

— Pentru că nu-i OK.

— Da' mie-mi place.

— Tot nu-i OK, Ale. Hai, treci în pat.

Fetița a alergat spre camera ei, a deschis ușa, izbindu-se mai întâi cu trupul de ea.

— Hei, ți-am zis să nu mai faci asta! a strigat tatăl ei din baie, îngenuncheat să șteargă bălțuțele de apă lăsate de șosetele ei umede.

— Hei, fără „hei“! a venit răspunsul neîntârziat al fetei.

— Mda, fără „hei“, a murmurat el inaudibil, apoi s-a ridicat în picioare și s-a îndreptat spre dormitorul fetei.

Fata era o mogâldeață ascunsă sub pătură. Avea chef de joacă.

— Unde o fi fata asta a mea, că iar cred că am pierdut-o, a oftat el, apucând un colț al pilotei și trăgând cu putere.

Descoperită, fetița a început să chicotească, iar când el a apucat-o de un picior și a ridicat-o în aer, ținând-o cu capul în jos deasupra cearșafului, fetița a explodat într-un râs cu sughițuri.

— Hai, trebuie să luăm pijamaua, a anunțat el.

— Bine, dar apoi mă faci clătită.

— Te fac clătită o singură dată.

— De trei ori.

— De două ori, a spus el.

— Bine.

— Bine, a murmurat el, deși știa că vor fi cel puțin trei clătite.

Fetița s-a întins pe spate și și-a desfăcut cordonul, expunându-și trupul lăptos și gol, și, privind-o, bărbatul s-a simțit ușor stânjenit.

— Hai, mâinile sus să-ți dau bluza.

După ce a îmbrăcat-o, fetița s-a întins pe marginea pilotei și a cerut:

— Fă-mă clătită!

El a rulat-o spre perete, transformând-o într-un viermișor de pluș. Fetița râdea cu lacrimi. După ce rulatul s-a oprit, ea a privit în jur și a cerut din nou:

— Pune și gem pe mine.

— Ce gem să pun pe tine?

— Pe Protec, el e gemul de prune, hai, pune-l, tati!

Bărbatul a pufnit în râs, asta cu gemul era ceva nou. Protec era câinele de pluș pe care îl țineau la marginea patului, acolo unde salteaua se îmbina cu peretele. Era un salam lung de un metru și jumătate, cu o codiță la un capăt, și un bot, ochi și urechi de cățel la celălalt.

— Îl pun așa, deasupra?

— Da, da. Pune gemul. Așa, și-acuma mâncă-mă, că-s bună! a râs ea.

Bărbatul a râs și el, furia oboselii de mai devreme îi dispăruse, era ciudat cum candoarea copiilor îi putea șterge orice pornire, trebuia doar să-și aducă aminte că ei nu făceau nimic rău intenționat.

S-a aplecat asupra ei și a apucat cu dinții de marginea pilotei, smucind și mârâind ca un câine. Fetița a început să râdă și mai tare, apoi el s-a apropiat și a sărutat-o pe frunte și pe obraji.

— Nuuu, că mă înțepi, tati! Lasă-mă, că fac pipi pe mine!

Bărbatul s-a speriat și a scos-o afară din clătită:

— Hai, am uitat de pipi de culcare, treci urgent, să nu faci pe tine!

Fetița a alergat spre baie și și-a golit vezica, apoi s-a întors, trăgându-și pantalonii în sus.

— Mai o clătită! a anunțat ea trântind ușa.

— Nicio clătită, că-s obosit. Una a fost de ajuns.

— Vreau să dorm cu mami, a anunțat fetița.

— Știu, tati, și eu vreau asta. Dar mami o să ajungă acasă mai târziu.

— Da' unde e plecată?

— La terapie.

— Ce-i aia terapie?

— E... când mergi să stai de vorbă cu un om despre sentimentele tale.

— Și ce-i spui?

— Păi îi spui ce sentimente ai.

— Asta face mami?

— Mhm.

— Ce sentimente are mami?

— Păi uneori e tristă, alteori e furioasă. Alteori crede că o mint.

Cu sprâncenele ridicate, fetița a întrebat:

— Că o minți?

— Da.

— Nu-i frumos să minți.

— Știu, tati, știu. Hai să ne băgăm în pat, că-s rupt și e târziu.

- Da' mai vreau o clătită!
- Ale, am zis gata cu clătitile. Mai facem mâine, OK?
- Și mâine te joci cu mine?
- Și mâine mă și joc cu tine, dar acuma gata, hai în pat. Fetița s-a cățărat în pat, lovindu-l cu genunchii în pulpe.
- Dar îmi spui o poveste măcar!
- N-ai vrea să-ți citesc una mai bine?
- Nu, vreau să-mi spui una cu gura!
- Bărbatul a oftat.
- OK, doar una. Apoi somn, da?
- Da.
- OK.
- Să fie cu Darth Vader și cu niște cățeluși.
- Cu Darth Vader și cu niște cățeluși... pf...
- Știi una cu așa ceva?
- Păi o să mă gândesc la una, ce să fac?
- Bun, hai zi!

Bărbatul s-a întins și a stins lampa în formă de norișor care atârna deasupra capului lor, apoi a apropiat trupul fetei de al lui și a tras pilota peste ei.

— 'Ai de capul meu, măi fată, ce-i cu picioarele astea? Ești rece ca gheața! a zăcnit el când fetița și-a lipit tălpile de pulpele lui.

Ea a început să chicotească.

— Hai, lipește-le de mine, să te încălzești, a spus el, cutremurat de un nou fior. Așa, ține-le acolo până când se încălzesc. Sau vrei niște ciorapi?

— Nu. Hai, zi povestea cu Darth Vader.

— Pff... OK, deci era odată un nene pe nume Darth Vader...

— Care era tatăl lui Luke Skywalker.

— Da, era tatăl lui Luke Skywalker. Și avea o navă mare în formă de triunghi.

— Și cum zbura nava aia?

— Păi nu știu exact, ca orice navă. Avea reactoare și aripi.

Mă rog, și Darth Vader voia să prindă rebelii.

— Și să-i omoare?

— Presupun că da.

— Cum să-i omoare?

— Cu Steaua Morții.

— Ce-i Steaua Morții?

— Nu știi ce-i Steaua Morții? a întrebat-o el, sceptic.

— Ba știu, dar vreau să-mi spui tu. Spune, hai spune! a zâmbit fetița.

Taică-său a oftat:

— Păi e ca un fel de bilă mare de metal.

— Și trag lasere din ea.

— Și trag lasere din ea, a repetat el.

— Și laserele alea omoară rebelii?

— Mhm.

— Și când trage cu laserele în ei, rebelii mor?

— Da, în final, da.

— Așa, mai departe. Zi mai departe, tati, hai!

— Păi stai să-mi adun ideile, a râs el. Așa. Deci Darth Vader avea lasere și o sabie roșie, și la un moment dat...

Liniște. Bărbatul simțea cum îl fura somnul, și spera ca fetița să adoarmă și ea. După câteva secunde, i-a dat un cot mic în coaste:

— Șiiii?

— Și Darth Vader avea lasere și apoi a venit Luke Skywalker cu o navă și i-a distrus Steaua Morții.

— Ce înseamnă „distrus“?

— Adică i-a stricat.

— Și atunci ce-a făcut Darth Vader?

— Păi, tati... s-a întristat.

— Și s-a dus la terapie?

— Posibil, tati, a pufnit el într-un râs scurt.

— Și mai departe?

— Și mai departe Darth Vader a hotărât să-l pedepsească pe Luke Skywalker.

— Cum l-a pedepsit?

— Asta aflăm în episodul de mâine. Hai, gata, culcarea, că eu mor de somn, a mormăit el și a sărutat-o pe fetița pe creștet.

— Tati, da' putem să vedem stelele?

Bărbatul a simțit cum fruntea i se încălzește.

— OK, hai să ne uităm la niște stele. Doar cinci minute.

Fetița a chicotit și s-a ridicat în fund, în întuneric. Taică-său a tras draperia la o parte și apoi s-a întins pe pat lângă ea.

— Unde-i Carul Mare? a întrebat el.

Fetița a arătat spre Steaua Polară.

— Bravo. Hai să ne culcăm.

— Mai vreau un pic, mai un piiiic!

— Un minut.

— Bine.

A privit-o cum stătea cu genunchii sub bărbie, o simțea cum își numără secunde în gând, apoi i-a atins spinarea mică cu palma.

— Hai, treci sub pătură.

— Tati, da' mâine te joci cu mine?

— Sigur, tati. Hai, închide ochii și fă nani.

— Auzi, tati, vreau să mai întreb ceva.

— Ce?

— De ce nu ai zis și de cățeluși în povestea cu Darth Vader?

Pe întuneric, bărbatul a făcut o grimasă.

— Zic mâine.

— Bine. Dar să zici și de niște nave. Vreau mai multe nave.

— Bine, o să zic.

— Și ne și jucăm, da?

— Da. Fă nani.

EDITURA PARALELA 45